

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

deželne vlade za Slovenijo.

Vsebina: Uredba o draginjskih dokladah državnih uslužbencev, upokojencev, upokojenk in njih sirot. Uredba o povračilu stroškov državnim uslužbencem ob službenem potovanju in selitvi. — Razglasi raznih uradov in oblastev.

Naredbe osrednje vlade.

383.

Uredba o draginjskih dokladah državnih uslužbencev, upokojencev, upokojenk in njih sirot.*

I.

V Srbiji in Črni gori.

1.) Aktivnim uradnikom pripadajo namesto dosedanjih draginjskih dnevnic, ki so jih imeli po odločbi ministrskega sveta z dne 28. maja 1919., D R br. 41.546, in z dne 19. maja 1920., D R br. 65.563, te-le osebne draginjske doklade:

Uradnikom z letno plačo do 2999 dinarjev po 23 dinarjev na dan;
uradnikom z letno plačo od 3000 dinarjev do 4999 dinarjev po 25 dinarjev na dan;
uradnikom z letno plačo od 5000 dinarjev do 7499 dinarjev po 30 dinarjev na dan;
uradnikom z letno plačo od 7500 dinarjev navzgor po 35 dinarjev na dan.

2.) Neukaznim uslužbencem, ki so v državni službi prebili vsaj pet let brez prekinitve, pripada osebna draginjska doklada po 16 dinarjev na dan.

Drugim neukaznim uslužbencem kakor tudi slugam pripada kot ta doklada 14 dinarjev na dan.

Študentom — dijakom — zaposlenim kot neukazno osebe pri državnih oblastvih v Beogradu, pripada po 7 dinarjev na dan. Onim, ki so zaposleni v krajih izven Beograda, pripada ona draginjska doklada kakor drugim neukaznim uslužbencem.

3.) Glede pravice do draginjske doklade se stalni učitelji in stalne učiteljice izenačujejo z aktivnimi ukaznimi uradniki. Druge kategorije učiteljev in učiteljic se izenačujejo z drugimi neukaznimi uslužbenci.

4.) Svečenikom vseh veroizpovedanj na ozemlju Srbije in Črne gore pripadajo one osebne draginjske doklade, ki so jih imeli doslej, razen okrožnih protorejcev po južnih krajinah Srbije z letno plačo 5000 dinarjev, katerim pripada ona osebna draginjska doklada kakor ukaznim uradnikom z isto plačo, nadalje razen pravoslavni parohijskih svečenikov: okrožnih protorejcev, aktivnih svečenikov po mestih in vaseh, kaplanov, dijakonov, protodijakonov in svečenikov, ki imajo kaplane, katerim pripada kot osebna draginjska doklada po šestnajst (16) dinarjev na dan.

5.) Vsem spredaj naštetim kategorijam državnih uslužbencev, ki imajo pravico do osebne draginjske doklade, gre pravica do rodbinske doklade po 4 dinarje na dan za vsakega rodbinskega člana (ženo in otroke), ako le-ti nimajo svoje lastne imovine niti si ničesar ne pridobivajo, o čemer služi za dokaz jamstvo treh ukaznih uradnikov, učiteljev ali svečenikov.

Do te doklade imajo državni uslužbenci pravico tudi za deda in babico, očeta in mater, potem za brate in sestre, toda ob pogoju, da so le-ti siromašnega stanja, da žive skupno z njimi

ter jih oni edini vzdržujejo. Za brate pripada ta doklada do polnoletnosti, za sestre pa do njih preskrbe. Ako je v eni rodbini več članov, ki so državni uslužbenci, pa vzdržujejo katerega izmed onih sorodnikov, s katerimi žive skupno, ima pravico do te doklade samo en rodbinski član, in sicer najstarejši.

Za dokazilo o imovinskem stanju zgoraj naštetih sorodnikov služi potrdilo pristojnih občinskih oblastev. Za dokazilo o skupnem življenju in za to, da jih dotični uslužbenec edini vzdržuje, pa služi jamstvo treh ukaznih uradnikov, svečenikov ali učiteljev, ki ga oddajo na prijavi, katero morajo uslužbenci predložiti, ko zahtevajo to doklado.

Do rodbinske doklade nimajo pravice oni uslužbenci državnih oblastev, katerih žena in otroci kakor tudi drugi sorodniki, naštet v tej točki, žive na njih posestvih izven kraja njih službovanja.

6.) Upokojencem, upokojenkam se povišuje dosedanja osebna draginjska doklada za 50 %. Kot rodbinska doklada jim pripadajo po 4 dinarji na dan za vsakega rodbinskega člana in druge sorodnike, našete v točki 5. te naredbe, in ob tam razloženih pogojih.

Oni državni upokojenci, ki se bavijo s svobodnimi profesijami, kakor: odvetniki, zdravniki, inženjerji i. dr., nimajo pravice do draginjske doklade in do rodbinske doklade, razen če dokažejo z zdravniškim izpričevalom, izdanim po državnem ali občinskem zdravniku, da so zaradi starosti ali telesne nesposobnosti nesposobni za delo.

Istotako nimajo pravic do teh doklad vsi oni upokojenci, katerih dohodki iz imovine ali osebne dela znašajo več nego 800 dinarjev na mesec.

II.

V pokrajinah izven Srbije in Črne gore.

7.) Aktivnim državnim uslužbencem, ki so do sedaj prejeli draginjske doklade po razpredelu „A“ uredbe z dne 28. junija 1919., D R br. 63.515,* pripadajo namesto vseh dosedanjih draginjskih doklad te-le osebne draginjske doklade: uslužbencem s sistemizirano plačo:

(brez stanarine) do letnih 3399 kron po 68 kron na dan;

(brez stanarine) od letnih 3400 kron do 4799 kron po 72 kron na dan;

(brez stanarine) od letnih 4800 kron do 6399 kron po 76 kron na dan;

(brez stanarine) od letnih 6400 kron do 7999 kron po 84 kron na dan;

(brez stanarine) od letnih 8000 kron do 9999 kron po 88 kron na dan;

(brez stanarine) od letnih 10.000 kron do 15.999 kron po 100 kron na dan;

(brez stanarine) od letnih 16.000 kron do 18.000 kron po 120 kron na dan.

8.) Drugim državnim uslužbencem, ki so do sedaj prejeli draginjske doklade po razpredelu „B“ uredbe z dne 28. junija 1919., D R br. 63.515, pripada namesto vseh dosedanjih draginjskih doklad doklada po 56 kron na dan.

9.) Aktivnim parohijskim pravoslavnim svečenikom: kaplanom, dijakonom in protodijakonom, potem svečenikom drugih veroizpovedanj v pokrajinah izven Srbije in Črne gore, ki so do sedaj prejeli draginjske doklade, pripadajo tudi nadalje iste doklade.

Pravoslavno aktivno parohijsko svečeništvo: kaplani, dijakoni in protodijakoni na parohijah in eparhijah: gornjekarlovski, pakraški (razen onih v tej eparhiji, ki imajo sesije), bokokotorski, hercegovsko-zahumski, in v onem delu zadrsko-istrske eparhije, ki je v obsegu naše kraljevine, nadalje katoliško svečeništvo v senjsko-modruški škofiji in škofijah dalmatinskih in hercegovskih ima izjemoma kot draginjsko doklado po 48 kron na dan.

10.) Vsi oni spredaj naštetni uslužbenci imajo pravico tudi do rodbinske doklade po 12 kron za vsakega rodbinskega člana (ženo in otroke), ako ti člani nimajo svoje lastne imovine niti si ničesar ne pridobivajo; o tem služi za dokaz jamstvo treh državnih uradnikov, učiteljev ali svečenikov.

Istotako jim pripada ta doklada za deda in babico, za očeta in mater, potem za brate in sestre, toda ob pogojih, razloženih v točki 5. te uredbe.

11.) Upokojencem — upokojenkam — se povišuje dosedanja draginjska doklada za 50 %.

Kot rodbinska doklada in doklada za sorodnike, našete v točki 5., jim pripada namesto dosedanje doklade doklada po 12 kron na dan za vsakega člana ob tam razloženih pogojih.

Iste omejitve glede pravice do prejemanja osebne in rodbinske draginjske doklade za upokojence, o katerih govori točka 6. te uredbe, veljajo tudi za upokojence izven Srbije in Črne gore, samo da nimajo pravice do te doklade vsi oni upokojenci, katerih mesečni dohodek iz imovine ali osebne dela zraša več nego 2000 kron.

12.) Sirotam državnih uradnikov brez očeta in matere pripada draginjska doklada po 12 kron na dan.

13.) Poštarjem neeraričnih poštinih uradov na ozemlju zagrebške in velikobečkereške pokrajinske direkcije kakor tudi pogodbenim uslužbencem pri poštnobrzojavnih uradih v Dalmaciji in Sloveniji, ki niso imeli pravice do draginjske doklade po uredbi D R br. 63.515 z dne 28. junija 1919., se povišuje draginjska doklada na trikratni znesek dosedanje doklade.

III.

14.) Ukaznim državnim uradnikom kakor tudi učiteljem z dinarsko plačo, ki služijo v pokrajinah izven Srbije in Črne gore, pripada draginjska doklada, in sicer:

uradnikom z letno plačo do 2999 dinarjev po 15 dinarjev na dan;

uradnikom z letno plačo od 3000 dinarjev do 4999 dinarjev po 16 dinarjev na dan;

uradnikom z letno plačo od 5000 dinarjev do 7499 dinarjev po 18 dinarjev na dan;

uradnikom z letno plačo od 7500 dinarjev navzgor po 20 dinarjev na dan.

Neukaznim uslužbencem pripada po 12 dinarjev na dan.

15.) Okrožnim načelnikom z dinarsko plačo, ki služujejo izven Srbije in Črne gore, pripada ista draginjska doklada kakor uslužbencem v Srbiji in Črni gori.

16.) Državnim uslužbencem, o katerih govori točki 14. in 15. te uredbe, pripadajo kot rodbinska doklada po 3 dinarji na dan za vsakega člana.

IV.

17.) Banu Hrvatske pripada osebna draginjska doklada po 100 dinarjev na dan, metropolitu Srbije in predsednikom pokrajinskih vlad pa po

* Razglašena v „Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca“ št. 221., izdanih dne 7. oktobra 1920.

* Uradni list pod št. 575 iz leta 1919.

80 dinarjev na dan s pravico do rodbinske doklade, ki pripada drugim državnim uslužbencem v dotični pokrajini.

V.

18.) Ta uredba velja tudi za častnike in vojaško-administrativne uradnike.

Častnikom in vojaško-administrativnim uradnikom, ki službujejo v pokrajinah izvan Srbije in Črne gore, pripadajo iste draginjske doklade, ki so jih imeli do sedaj, s pravico do rodbinske doklade po 3 dinarje na dan za vsakega rodbinskega člana.

Splošna določila.

VI.

19.) Ako sta mož in žena v državni službi in v istem kraju, ne moreta oba prejemati polne osebne draginjske doklade. Ena se mora znižati za polovico. Ako dokladi nista isti, se zniža manjša. Tako v enem kakor v drugem primeru obdrži mož izjemoma pravico do rodbinske doklade tudi za ženo.

20.) Če je mož aktiven državni uradnik, žena pa upokojenka in narobe, ali če sta oba upokojena, imata vsak zase pravico do osebne draginjske doklade po tej uredbi.

21.) Ako mož ni v državni službi, žena pa je v aktivni državni službi ali v pokoju, ima ona pravico samo do osebne draginjske doklade, ne pa tudi do rodbinske, razen če dokaže, da je mož siromašnega stanja in nesposoben za delo. Za dokazilo o siromašnem stanju služi potrdilo pristojnega občinskega oblastva, o nesposobnosti za delo pa zdravniško izpričevalo, izdano po državnem ali občinskem zdravniku.

VII.

Upokojenci, zaposleni v državni službi, imajo pravico do draginjske doklade kakor državni uslužbenci, samo da se jim izmera draginjske doklade določa po izmeri njih pokojnine. Ako ima tak upokojenec poleg pokojnine določen še honorar (plačo), ne more uživati dnevnice in honorarja (plače), nego ima pravico izbirati samo med dnevnicco in honorarjem (plačo). Vse izjeme, kolikor jih je bilo doslej v tem oziru, prenehajo veljati.

VIII.

Uslužbenec, ki napreduje, ko stopi ta uredba v veljavo, ter vsled tega pride v kategorijo uradnika z večjo dnevnicco, sme to dnevnicco prejemati samo, ako je v poklicu, oziroma razredu, v katerem je napredoval, prebil najmanj 4 mesece. Ako temu ni tako, doseže pravico do te večje dnevnice z dnem, ko dovrši štiri mesece od dne prejšnjega napredovanja, oziroma imenovanja.

IX.

Vsa določila dosedanjih uredb in odločb o dnevnicah in draginjskih dokladah kakor tudi pojasnila in tolmačenja, ki so bila izdana o njih uporabi, ostanejo v veljavi še nadalje, ako ne nasprotujejo določilom te uredbe.

X.

Ta uredba ne velja za one državne uslužbenke, katerih draginjske doklade so bile urejene s specialnimi odločbami in uredbami kot izjemami od osnovne odločbe D R br. 41.546 z dne 28. maja 1919. in uredbe D R br. 63.515 z dne 28. junija 1919. Zanje veljajo še nadalje odločbe, s katerimi so jim bile urejene dnevnice in draginjske doklade, ako s to uredbo to ni izpremenjeno. Za člane državnega sveta ostane tudi nadalje v veljavi dnevnicca, ustanovljena z odločbo D R br. 78.868 z dne 16. junija 1920. s pravico do rodbinske doklade po tej uredbi.

XI.

22.) V pravosodnem resortu dobivajo posebno sodniško doklado: sodniki, državni odvetniki (višji odvetniki in vrhovni odvetnik); osebe, ki imajo sodniško kvalifikacijo ali ki začasno opravljajo sodniški poklic, kakor tudi tajniki kasacijskega in apelacijskega sodišča, in sicer v Srbiji in Črni gori po šeststo (600) dinarjev mesečno; v drugih krajinah kraljevine po štiristoinpetdeset (450) dinarjev; drugi sodni uradniki, diplomirani pravniki v Srbiji in Črni gori po dvesto (200) dinarjev mesečno, v drugih krajinah kraljevine po stoinpetdeset (150) dinarjev.

23.) Z dnem, ko stopi ta uredba v veljavo, neha veljati odločba ministrskega sveta z dne 22. decembra 1919., št. 22.216, o specialni sodniški dokladi.

XII.

Ministrski svet bo določal tudi specialne povišbe teh doklad za krajin in kraje, v katerih vladajo posebne draginjske razmere, kakor tudi za take kategorije uradnikov in uslužbencev, za katere se ugotovi neizogibna potreba za povišbo.

XIII.

Za pokritje izdatkov po tej uredbi služijo ti le viri:

1.) Dohodek iz prodaje sladkorja, proizvedenega v državi kakor tudi uvoženega iz inozemstva. V ta namen se pooblašča minister za finance, da v imenu države razpolaga z vso količino sladkorja, proizvedenega v državi in nabavljenega iz inozemstva, kakor tudi da določi njegovo prodajno ceno. Sladkor iz inozemstva nabavlja izključno minister za finance.

Natančnejša določila o tem, kako je odkupiti sladkor, proizveden v državi, kakor tudi o nabavi sladkorja iz inozemstva, kako je ustanavljati cene in prodajo v državi, predpiše minister za finance s pravilnikom.

2.) Dohodek iz povišbe nastopnih taks:

a) V Srbiji in Črni gori:

Taksa iz tar. post. 1 b se povišuje od 0.50 na 2 dinarja.

Taksa iz tar. post. 3, 4, 5 in 6 se povišuje od 2 in 3 dinarjev na 5 dinarjev.

Taksa iz tar. post. 52 se povišuje od 5 na 10 dinarjev.

Taksa iz tar. post. 230 se povišuje od 3 in 5 dinarjev na 6 in 10 dinarjev.

b) V pokrajinah izvan Srbije in Črne gore:

a) Vse stalne pristojbine po zakonu o pristojbinah, ki veljajo v omenjenih pokrajinah, se poleg povišbe, izvršene po do sedaj veljavnih predpisih, povišujejo za 100 % (sto odstotkov).

b) Prvi, drugi in tretji odstavek tar. post. 99 a) iz člena 157. finančnega zakona za leto 1920./1921. se izpreminja ter se glasi:

„Na vse vstopnice, in sicer:

1.) za gledališča in umetniške koncerte, poučna predavanja, umetniške, poučne in gospodarske razstave in večere, prireditve telovadnih sokolskih, orlovskih društev se plačuje kot taksa 10 % (deset odstotkov) od vrednosti vstopnice; in

2.) za bioskope, café-chantante, kabarete, zabave, cirkuse, akrobatske, atletske, čarodejske, spiritistične predstave, panoptike, menažerije, razne druge razstave, panorame, fotoplastike, dirke in sploh za vse vstopnice in prireditve, kjer se ljudje zbirajo zaradi zabave in razvedrila, se plačuje kot taksa 30 % (trideset odstotkov) od vrednosti vstopnice“.

XIV.

Ta uredba velja glede draginjske doklade od dne 1. oktobra 1920., določila o dohodkih za pokritje pa od dne 1. novembra 1920.

V Beogradu, dne 29. septembra 1920.;
D R br. 30.000.

Predsednik ministrskega sveta:

dr. Mil. R. Vesnić s. r.

Zastopnik ministra za promet,
minister za zgradbe:

J. P. Jovanović s. r.

Minister za pravosodje:

M. N. Trifković s. r.

Minister za notranje zadeve:

M. Drašković s. r.

Minister za verstvo:

Pavle Marinković s. s.

Minister za finance:

K. Stojanović s. r.

Minister za zunanje zadeve:

dr. A. Trumbić s. r.

Minister za zgradbe:

J. P. Jovanović s. r.

Minister za prosveto:

Sv. Pribičević s. r.

Za ministra za kmetijstvo in vode:

I. Kovačević s. r.

Za ministra za trgovino in industrijo
minister za ustavotvorno skupščino:

dr. L. Marković s. r.

Minister za agrarno reformo:

dr. H. Krizman s. r.

Minister za vojno in mornarico:

general Branko Jovanović s. r.

Minister za pošto in brzojav:

dr. M. Drinković s. r.

Minister za gozde in rudnike:

I. Kovačević s. r.

Minister za narodno zdravje:

Živ. Rafajlović s. r.

Minister za socialno politiko:

dr. V. Kukovec s. r.

Minister za prehrano in obnovo dežel:

R. Jojić s. r.

Minister priprave za ustavotvorno
skupščino in izenačitev zakonov:

dr. L. Marković s. r.

384.

Uredba o povračilu stroškov državnim uslužbencem ob službenem potovanju in selitvi.*

Uradnikom in drugim uslužbencem, ki se jim odredi, da po službenih opravkih potujejo izvan kraja svojega stalnega službovanja, ali ki se premeščajo iz enega kraja v drugega, pripadajo iz državne blagajne po natančnejših določilih te uredbe ta-le povračila stroškov:

A. Za službena potovanja v mejah kraljevine.

I. Dnevnice.

Dnevnice so velike in male ter se dele na polne in skršene.

1.) Velike dnevnice pripadajo državnim uslužbencem, ki so v redni službi pri osrednjih in pokrajinskih oblastvih. Istotako pripada ta dnevnicca onim uslužbencem, ki so v redni službi pri oblastvih, katerih območje obseza več političnih okrajev (srezov, kotarov), če po službenih opravkih potujejo izvan meje političnega okraja (sreza, kotara), v katerem je oblastvo.

2.) Male dnevnice pripadajo državnim uslužbencem za vsa druga službena potovanja.

3.) Polne dnevnice jim pripadajo, če trajajo službena potovanja do 45 dni; pri velikih dnevnicah se dele na povišane polne dnevnice in na normalne polne dnevnice.

a) Povišane polne dnevnice pripadajo državnim uslužbencem za prvih petnajst dni potovanja.

b) Normalne polne dnevnice pripadajo državnim uslužbencem za trideset dni in teko izza petnajstdnevnega roka, določenega za povišane polne dnevnice.

Pri malih polnih dnevnicah ni te razdelitve.

4.) Skršene dnevnice pripadajo državnemu uslužbencu za vsak dan preko petinštiridesetih dni, ki jih prebije v uradnem opravku na enem in istem kraju, dokler ostane na tem kraju.

Dnevnice se izplačujejo po tabeli št. 1. (Glej str. 571.)

5.) Čas za dnevnice se računi:

a) od ure odhoda do ure povratka; za vsakih polnih štiriindvajset ur se računi cela dnevnicca;

b) ako je ostanek večji nego dvanajst ur, se računi cela dnevnicca;

c) do dvanajst ur se računi polovica dnevnice;

č) če se ne označi v računu ura odhoda in povratka, se računi po pol dne.

* Razglašena v „Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca“ št. 222, izdanih dne 8. oktobra 1920.

Tabela št. 1.

Tekoča številka	Vrste uslužbencev	Za službena potovanja					
		Na ozemlju Srbije in Črne gore, iz Srbije in Črne gore v pokrajine in obratno			V pokrajinah izvan Srbije in Črne gore, negledena to, v kakšnem denarju prejeto plačilo		
		Polne dnev-nice		Škrč. dnev. za pot. nad 45 dni	Polne dnev-nice		Škrč. dnev. za pot. nad 45 dni
		povišane	normalne		povišane	normalne	
		dinarjev			kron		
Velike dnevnice	1. Ministri	200	150	150	—	—	—
	2. Višji uradniki s plačo od 7000 dinarjev navzgor in od IV. činovnega razreda navzgor	80	60	50	200	180	120
	3. Višji uradniki s sistemizirano letno plačo 5000 dinarjev do 7000 din. in uradniki od VII. do IV. činovnega razreda	60	50	40	160	140	100
	4. Ukazni uradniki s sistemizirano letno plačo pod 5000 din.; uradniki pod VII. činovnim razredom, svečeniki in učitelji	50	40	30	140	120	80
	5. Aspiranti, praktikanti, vežbeniki in drugi, ki so po dosedanjih predpisih imeli pravico do dnevnice XI. činovnega razreda	40	30	20	100	80	60
	6. Neukazni uslužbenci v Srbiji in Črni gori, poduradniki, manipulanti, dnevnikaři in pisarniški pomočniki	35	25	20	80	70	50
	7. Sluge in strežniki, stalni in začasni	30	20	15	70	60	40
Male dnevnice	Uslužbenci pod 2	—	50	40	—	140	100
	Uslužbenci pod 3	—	40	35	—	120	80
	Uslužbenci pod 4	—	35	25	—	80	70
	Uslužbenci pod 5	—	25	20	—	60	50
	Uslužbenci pod 6	—	20	15	—	50	45
	Uslužbenci pod 7	—	15	12	—	40	36

II. Potnine za službena potovanja z vozom, po železnici in s parnikom.

6.) Če državni uslužbenec ob času službenega potovanja ne morejo potovati s parnikom ali po železnici, ker teh prevoznih sredstev ni, jim gre povračilo voznih stroškov po kilometru, in sicer: uslužbencem pod 1, 2, 3, 4 in 5 tabele št. 1. po 3 dinarje v Srbiji in Črni gori in po 10 kron v ostalih pokrajinah, drugim pa po 2-50 dinarja, oziroma po 8 kron, za vsak kilometer.

7.) Razdalja v kilometrih se računi od sredine kraja, iz katerega državni uslužbenec odhaja, do sredine kraja, v katerega prihaja, oziroma od železniške ali parobrodne postaje in do nje, in sicer po najkrajši uporabni poti med tema krajema. Razdalja, ki jo je treba prepotovati v štiriindvajsetih urah, se ceni po krajevnih razmerah in po letnem času.

Za razdaljo in neuporabnost poti so merodajna: potrdila gradbenih sekcij, gradbenih direkcij in ministrstva za zgradbe, kilometrske karte in urokazi (državna izdaja). Kontrolni organi si morajo nabaviti razdaljnike (seznamke o razdaljah) in kilometrske karte.

Pet kilometrov šteje za eno uro.

Ulomki pod enim kilometrom se ne plačujejo.

Če je več razdalj po enem predloženem računu, se seštejejo vse razdalje in od skupne vsote se plačajo samo celi kilometri.

8.) Kilometraž se ne plačuje tudi za ona potovanja, ki se morajo po bistvu posla izvrševati peš, kakor potovanja zaradi merskih del, ekspropriacij (vobče terenska dela) itd.

9.) Kilometraž državnim uslužbencem ne pripada, če uporabljajo državna ali samoupravna prevozna sredstva: vozove, konje, avtomobile in prevozna sredstva na vodi. Če pa za spredaj navedena prevozna sredstva plačajo voznino na račun države ali samoupravnih teles, se jim mora plačana vsota povrniti.

10.) Za službena potovanja po železnici ali s parnikom se plačuje vrednost (znesek) vozovnice po tabeli št. 2.

Tabela št. 2.

Vrste uslužbencev	Vrednost vozovnice	
	Železniška	Parobrodna
a Uslužbenci, naštetih pod 1, 2 in 3 v tabeli št. 1 te uredbe	I. razred	I. razred
b Uslužbenci, naštetih pod 4 v tabeli št. 1 te uredbe	II. razred	I. razred
c Uslužbenci, naštetih pod 5 v tabeli št. 1 te uredbe	II. razred	II. razred
d Uslužbenci, naštetih pod 6 in 7 v tabeli št. 1 te uredbe	III. razred	II. razred

11.) Če državni uslužbenec, ki mu pripada vozovnica nižjega razreda, spremlja uradnika, ki mu pripada vozovnica višjega razreda, ob transportu državnega denarja ali državnih vrednot, ima pravico do vozovnice istega razreda kakor uradnik, katerega spremlja.

12.) Državni uslužbenec, ki ima na kakršni koli podstavi brezplačno vozovnico, nima pravice do povračila voznine. Istotako gre uslužbencu, ki ima vozovnico za službeno ceno, pravica samo do povračila vrednosti dejanski plačane prevozne cene. Vsak mora na priloženem računu označiti, ali je imel brezplačno vozovnico ali vozovnico za službeno ceno ali ne. Če tega ne stori, mora državni blagajni povrniti škodo ter se kaznuje po določilih kazenskega zakonika.

13.) Državni uslužbenec je upravičen uporabljati vse vlake, razen ekspresnih. Za uporabo ekspresnih vlakov pa je potrebna odobritev resortnega ministra, oziroma bana in predsednika pokrajinske vlade.

14.) Za vožnjo od stanovanja ali hotela do železniške ali parobrodne postaje in obratno kakor tudi za vožnjo na spojnih postajah, če je parobrodna postaja oddeljena od železniške ali obratno, se plačuje vožnja po določeni tarifi, kjer je taka ustanovljena. Kontrolni organi si morajo, ko stopi ta uredba v veljavo, nabaviti tarife. Za one kraje, kjer ni tarif, pa se plačuje, in sicer podnevi, računja se dan od 6. do 18. ure, v Srbiji in Črni gori po 10 dinarjev, v drugih pokrajinah po 30 kron, a ponoči, računja se noč od 18. do 6. ure, v Srbiji in Črni gori po 20 dinarjev in v drugih pokrajinah po 50 kron.

15.) Osebe, našete pod 7. v tabeli št. 1 te uredbe, nima pravice do povračila vožnje z izvoščkom.

16.) Za vožnjo na razdalje, za katere ni tarif, a bi kilometraž znašala več nego dovoznina (fijakarina), gre po točki 14. uslužbencu pravica do kilometraže.

17.) Dovoznina (odvoznina, fijakarina) se plačuje uslužbencu od kraja službovanja tudi, če kraj, kamor potuje, ni oddaljen več nego 2 kilometra; toda v tem primeru dotični uslužbenec nima pravice tudi do te kilometraže.

18.) Za vnos ali iznos ročne prtljage v železniški vlak ali na parnik kakor tudi za vnos ali iznos na spojnih železniških ali parobrodnih postajah, če traja potovanje več nego 48 ur, gre uslužbencu, in sicer: za potovanje v Srbiji in Črni gori povračilo po 3 dinarje, za potovanje v drugih pokrajinah pa po 10 kron.

19.) Uslužbenci, naštetih pod 6 in 7 v tabeli št. 1. te uredbe, nimajo pravice do povračila za vnos in iznos ročne prtljage.

20.) Če traja službeno potovanje več nego 15 dni, gre uslužbencu pravica do ročne prtljage do 30 kilometrov in voznina se mu povrača po službeni železniški, oziroma parobrodni tarifi. Za službeno potovanje, ki traja manj nego 15 dni, uslužbencu ne gre povračilo za voznino prtljage.

B. Za selitev iz enega kraja v drugega v mejah kraljevine.

21.) Državnemu uslužbencu pripadajo ob premestitvah te-le odškodnine:

- osebna dnevica in dnevica za rodbino;
- za osebno in za rodbinsko vožnjo kilometraž, voznina po železnici ali s parnikom in z izvoščkom;
- za prevoz pohištva;
- za prenos in prevoz prtljage.

a) Dnevica za selitev.

22.) Državnemu uslužbencu pripada, dokler je na selitveni poti, velika polna dnevica po tabeli št. 1. te uredbe.

Za vsakega preseljenega rodbinskega člana mu pripada še doklada v znesku po 25 % dnevnice, ki mu gre po prejšnji točki.

Ta dnevica se plačuje po predpisih točke 5. te uredbe; to velja tako za osebno kakor za rodbinsko dnevico.

b) Kilometraž in povračilo stroškov za osebni prevoz uslužbencev in prevoz njegove rodbine ob selitvi, če ne morejo potovati po železnici ali s parnikom, ker takih prevoznih sredstev ni.

23.) Državnemu uslužbencu, ki se seli brez rodbine, pripada za osebni prevoz povračilo stroškov po kilometru, predpisano v točki 6. te uredbe. Če pa se seli z rodbino vred, ima pravico do povračila dejanskih stroškov, in sicer se pri tem računijo tri osebe na en voz. Za dokaz plačane vožnje mora predložiti ista dokazila kakor za prevoz pohištva. (Točka 28. te uredbe.)

24.) Določilo točke 9. te uredbe za uporabo državnih ali samoupravnih prevoznih sredstev velja tudi tukaj tako za osebni prevoz kakor za prevoz rodbine.

Voznina po železnici in s parnikom ob selitvi.

25.) Za osebni prevoz gre državnemu uslužbencu ob selitvi po železnici ali s parnikom vozovnica po tabeli 2. te uredbe, za vožnjo rodbinskih članov pa vozovnica istega razreda, ki gre tudi njemu.

Vse ugodnosti (znižane in brezplačne) voznine se morajo vpoštevati in označiti v računu. Kdor tega ne stori, mora državni blagajni povrniti škodo ter se kaznuje po predpisih kazenskega zakonika.

Ob selitvi ima državni uradnik pravico uporabljati vse vlake, razen ekspresnih.

Dovoznina ob selitvi.

26.) Dovoznina ob selitvi se plačuje po predpisih točke 14. te uredbe.

V krajih, kjer ni tarife, se plačuje dovoznina po točki 14. te uredbe, samo da se morajo računati tri osebe na en voz.

Prtljaga ob selitvi.

27.) Povračilo za vnos in iznos ročne prtljage ob selitvi se plačuje kakor za službena potovanja po točki 18. te uredbe.

Voznina za prevoz večje ročne prtljage se povrača po službenih tarifah prometnih postaj, in sicer če se uslužbenec seli sam, največ za težo do (50) petdeset kilogramov, če z rodbino, pa za vsakega člana še po 25 kilogramov, toda tako, da vsa teža prtljage ne sme presežati 150 kilogramov. To povračilo gre uslužbencu ne glede na to, koliko časa traja potovanje.

c) Za prevoz stvari in pohištva ob selitvi.

28.) Za selitev pripada državnemu uslužbencu povračilo za nakladanje, razkladanje, prevoz stvari od stanovanja do postaje in obratno po dejanskih stroških.

Za dokazilo službeni pravilni računi o izdatkih in potrdilo pristojnega občinskega oblastva o povprečni višini teh stroškov v tem kraju.

Ti izdatki se morajo gibati v okviru neizogibne potrebe.

29.) Povračilo za prevoz pohištva, kjer se ne more iz kraja v kraj uporabiti prevoz po železnici ali s parnikom ali če je selitev mešana: po železnici, s parnikom in vozom, se plačuje po dejanskih stroških.

Računi dejanskih stroškov za prevoz pohištva se izpričujejo s potrdilom izhodne občine, overjenim po pristojnem političnem oblastvu; v njem mora biti označena dogovorjena cena za prevoz stvari, število voz in teža v kilogramih. Ako se teža ne dá opredeliti natanko, ker ni mer, se mora oceniti približno. V vsakem takem potrdilu mora občina označiti, kolika je povprečna cena za prevoz dotične količine stvari v tem kraju.

Dohodna občina mora na istem potrdilu overiti, da se je označena količina blaga resnično tudi pripeljala.

Če se ugotovi, da so navedbe v potrdilu nerresnične, so dotične osebe odgovorne po določilih kazenskega zakonika.

Pri mešanih potovanjih, ako uslužbenec prevaža stvari samo na enem delu pota, potem pa po železnici ali s parnikom do kraja, kamor se seli, se potrdilo dohodne občine, oziroma one občine, v kateri naj se stvari nalože v vlak ali na parnik, ne zahteva, ker služi tedaj za dokazilo o količini prevoženih stvari tovarni list.

Voznina za selitev stvari po železnici in s parnikom.

30.) Voznina za transport pohištva po železnici ali s parnikom se plačuje iz državne blagajne po predloženem tovarnem listu. Povzetje ob ekspediciji stvari se ne plačuje.

31.) Voznina se plačuje po tarifi za tovarno (in ne za brzovozno) blago ali pa po tarifi za selitveni prevoz pohištva.

32.) Ako se za selitev uporabi pohištveni voz, mora biti na tovarnem listu zapisana lastna teža tega voza in voznina, ki se je plačala zanj. Pri sestavi računa se voznina za pohištveni voz ne sme postavljati v račun, niti se ne priznava. Tudi najemnina za pohištveni voz se ne plačuje iz državne blagajne.

33.) Do povračila selitvenih stroškov iz državne blagajne ima državni uslužbenec pravico:

- če je premeščen po službeni potrebi;
- če je premeščen z napredovanjem ali če je premeščen na podstavi konkurza (natečaja) za službeno mesto;
- pri novih imenovanjih, ko prvič stopa v službo, ali pa pri povratku v službo (reaktiviranje); v obeh teh primerih mu gre povračilo od kraja stalnega bivališča do kraja, za katerega je imenovan;
- če se oblastvo, pri katerem uslužbenec služi, premesti na drugi kraj, ali če se ukinja in dobi dotični uslužbenec z novo porazdelitvijo drugo mesto.

34.) Pravice do povračila selitvenih stroškov nima uslužbenec:

- če je premeščen kazensko ali na prošnjo;
- če je premeščen v mejah občine, kjer služi.

35.) Med rodbinske člane, za katere ima državni uslužbenec pravico do povračila selitvenih stroškov, se štejejo:

- poročena žena;
- zakonski otroci, pastorki in adoptirani otroci, in sicer moški do polnoletnosti kakor tudi oni polnoletni, ki so nesposobni za delo ali so še dijaki, deklice pa do moštve, ako stalno živijo pri roditeljih in se selijo z njimi;
- roditelji, bratje in sestre, ded in babica, ako stalno živijo s premeščenim uslužbencem in ako jih izključno ta vzdržuje ter se selijo z njim.

C. Splošna določila.

36.) Državni uslužbenec mora takoj, najkasneje pa v 30 (tridesetih) dneh, če potuje službeno, po povratku r.a kraj stalnega službovanja, oziroma, če se seli, po prihodu v kraj, kamor je premeščen, predložiti račun o potnih stroških.

Ako je na račun teh stroškov vzel izvestno vsoto, pa v gorenjem roku ne predloži računa o potnih stroških, se mu vsota odtegne od prve prihodnje plače.

37.) Na račun potnih in selitvenih stroškov sme uslužbenec pred potovanjem ali po izvršenem potovanju vzeti po približnem proračunu do dveh tretjin skupne vsote.

38.) Račun o potnih stroških mora imeti nastopne bistvene pogoje:

- rodbinsko in krstno ime in poklic uslužbenca, ki predlaga račun;
- dan, mesec in leto;
- cilj pota in po čigavi odločbi (dan, mesec in leto in številko odločbe);
- točno označeni čas, ki ga je uslužbenec prebil na potovanju, kakor tudi uro odhoda, povratka ali prihoda (čas se računa od 1 do 24 ur);
- vsako vrsto povračila ločeno in označeno z vsemi potrebnimi podatki, ki se zahtevajo s to uredbo;
- označene vsote, že prejete na račun potnih ali selitvenih stroškov — v koliki vsoti, v kakšnem denarju in pri kateri blagajni;
- označene vse ugodnosti, ki jih je imel uslužbenec pri voznih sredstvih;

g) računu morajo biti priložena vsa dokazila za vsako vsoto, razen za one, ki so izvzete v tej uredbi;

h) predstojnik oblasti, oddelka ali odseka mora vsak takšen račun potrditi.

39.) Za popolno pravilnost predloženega računa in za resničnost listin je tisti, ki predlaga račun, odgovoren materialno in kazensko.

40.) Predpisi te uredbe ne veljajo za osebe, ki službujejo pri vojaki — zanje velja še nadalje odločba ministrskega sveta z dne 10. junija 1920., B br. 35.000 — nadalje ne za železniško osebo in vobče ne za vse kategorije državnih uslužbencev, katerih povračila za stroške, bodisi za službena potovanja, bodisi za selitev, so urejena s specialnimi zakoni in uredbami kot izjemami od splošnih predpisov, ki so veljali za civilne uradnike.

41.) Istotako določila te uredbe, ki govore o povračilu dnevnice in stroškov za službena potovanja, ne veljajo za one uslužbenec, ki imajo po specialnih zakonih in predpisih odškodnino za te stroške, določen potni pavšal (nagrada počez mesečno ali na leto), kakor tudi ne za policijske uradnike, za katere ostane v veljavi odločba ministrskega sveta J B br. 10.253 z dne 21. maja 1920.

42.) Državnim uslužbencem, ki iz posameznih pokrajin prihajajo v Beograd ter ostajajo tukaj v službi pri ministrstvih in drugih oblastvih, ne pripada za čas njih bivanja v Beogradu dnevnica, določena s to uredbo. Njim se plačuje kot dnevnica za prvih 60 dni, in sicer: uslužbencem od VII. činovnega razreda navzgor po 30 dinarjev, uslužbencem pod VII. činovnim razredom pa po 25 dinarjev na dan.

Izplačevanje te dnevnice se jim sme podaljšati še za 60 dni; za to pa je treba odločbe resortnega ministra in soglasne odločbe ministra za finance.

Po preteku tega roka 60, oziroma 120 dni, ako se takim uslužbencem odobri podaljšba, preneha pravica do te dnevnice.

43.) Pravica do vseh dnevnice, ki po tej uredbi pripadajo ukaznim uslužbencem, gre tudi onim neukaznim državnim uslužbencem, ki imajo po specialnih zakonih in uredbah pravico do premikov ukaznih uradnikov. Istotako gre pravica do vseh povračil neukaznim inženjerjem in geometrom, ki imajo popolno kvalifikacijo.

44.) Povračilo dnevnice in potnih stroškov za potovanja v inozemstvo se določa in odobrava z odločbo ministrskega sveta, oziroma komiteta ministrov, ki se pooblašča za to, in sicer za vsak primer posebe.

45.) Ta uredba stopi v veljavo za vso kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev dne 1. oktobra 1920.; takrat prenehajo veljati vsa določila zakonov, uredb in odločb, ki nasprotujejo določilom te uredbe.

V Beogradu, dne 30. septembra 1920.;
D R br. 96.000.

(Podpisi vseh ministrov kakor pod št. 383.)

Razglasi drugih uradov in oblastev.

Pr VII 8/20—2.

1557

V imenu Njegovega Veličanstva Kralja!

Podpisano sodišče je danes v nejavni seji, zaslišavši državnega pravdnika, razsodilo:

Notica: „Die Wahlreklamation“ periodičnega lista „Cillier Zeitung“ št. 81 z dne 14. oktobra 1920. tvori v celoti, razen zadnjega stavka, dejanski stan pregreška zoper zakone, oblasti in javni red po § 103. srb. kaz. zak.

Zato se potrjuje zasega tega lista ter se prepoveduje njega razširjanje.

Okrožno kot tiskovno sodišče v Celju, oddelek VII.,
dne 15. oktobra 1920.

C 425/20—1.

1510

Oklico.

Karel Lanjšček in drugi, posestniki v Andrejci št. 35, zastopani po odvetniku drju. Černetu v Murski Soboti, so vložili zoper Janoša Lanjščka,

posestnika v Andrejci, sedaj neznanega bivališča, tožbo zaradi delitve nepremičnin.

Narok za ustno razpravo se je določil na dan
3. novembra 1920.

ob devetih pri tem sodišču v sobi št. 18.

Ker je bivališče Janoša Lanjščka neznan, se mu postavlja za skrbnika gospod Adam Kardoš, župan v Andrejci, ki ga bo zastopal na njega nevarnost in stroške, dokler se ne zglaši sam ali ne imenuje pooblaščenca.

Okrajno sodišče v Murski Soboti,
dne 30. septembra 1920.

P 37/7.

1534

Sklep.

Očetovska oblast nad ml. Francetom Cerarjem, rojenim dne 13. oktobra 1899. v Rači, pristojnim v Brezovico pri Dobu, je na predlog njegovega očeta, Franceta Cerarja, posestnika v Rači št. 6, zaradi idiotizma podaljšana za nedoločen čas.

Okrajno sodišče na Brdu, oddelek I.,
dne 12. oktobra 1920.

Firm. 1441, Rg. A III 70/2.

Uradni popravek.

Izprememba, objavljena v Uradnem listu z dne 14. t. m. glede besedila firme: Ivan Sandrin, se mora glasiti: „I. Sandrin“, ne „J. Sandrin“.

Deželno kot trgovinsko sodišče v Ljubljani, odd. III.,
dne 18. oktobra 1920.

Št. 264.

1539 3—2

Razglas.

Podpisana notarska zbornica pozivlja vse one, ki menijo, da smejo po § 25., 1. odstavku, notarskega reda na podstavi zakonite zastavne pravice terjati kaj plačila iz kavcije bivšega notarskega namestnika v Rogatcu, gospoda Josipa Senčarja, naj svoje terjatve v šestih mesecih priglase pri tej zbornici, ker bi se sicer po tem roku brez ozira na njih terjatve hranilna knjižica, založena za ono kavcijo, izročila lastniku.

Notarska zbornica v Celju,
dne 13. oktobra 1920.

Št. 11623.

Iz seje višjega šolskega sveta.

V seji višjega šolskega sveta dne 30. septembra 1920. so poročali posamezni poročevalci o sedanjem stanju ljudskega, meščanskega in srednjega šolstva v Sloveniji.

Imenovani so bili: Fran Friedl za nadučitelja na trirazrednici pri Sv. Jerneju, Kristina Petrič-Bregant, Neža Hribernik-Kunej in Antonija Režabek za stalne učiteljice na dekliški šoli v Konjicah; Josip Pajtlar za stalnega učitelja v Limbušu; Adolf Friedl za nadučitelja v Svetinjah; Rudolf Predan za stalnega učitelja v Rogaški Slatini; Ljudmila Glinšek-Lilek in Marta Sekirnik za stalni učiteljici v Rogaški Slatini; Alojzij Intihar za nadučitelja na Robu; Matija Kenda za nadučitelja v Smledniku; Albin Smole za nadučitelja na Skaručni; Marija Javoršek za stalno učiteljico na Skaručni; Ivan Vuga za nadučitelja v Komendi; Avgusta Sever za stalno učiteljico v Št. Jerneju; Zorka Kosin-Bitežnik za stalno učiteljico v Igi vasi; Martin Matko za nadučitelja v Novem mestu.

Tomaž Bitenc je iz službenih ozirav premeščen za stalnega nadučitelja v Škocjan pri Turjaku.

Nadalje so bila sistemizirana nekatera učna mesta za veroučitelje in učiteljice ženskih ročnih del.

Za šolskega slugo na državni realni gimnaziji v Ljubljani je bil imenovan Fran Gril.

Upokojeni so bili nekateri prekmurski učitelji, potem učiteljica Dequal-Ravnikar na Viču, Zofija Zupan, otroška vrtnarica v Ljubljani, Olga Skuhala-Sirca, učiteljica v Celju, in učiteljica Vovk-Maurin — vsi z dnem 31. oktobra 1920.

Upokojenemu nadučitelju na Ponikvi ob južni železnici Jožefu Dobnikarju se je izrekla pohvala in priznanje višjega šolskega sveta za njegovo mnogoletno neumorno in uspešno šolsko in izvunšolsko delovanje.

Višji šolski svet v Ljubljani,
dne 5. oktobra 1920.

Za predsednika: dr. Grafenauer s. r.